

Zafer Uğur

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

10.8.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlamsız

Morluğu dağların sıradışı,
... kandırmasız.
Tümü dalgaların coşkun,
... haykırmasız.
Martılar kuşkulu denizden,
... yakınmasız.
Bir tablodan bütün bunlar,
... ressamsız.
Ya bu şiir?
... anlamsız.

(1975)

Zafer Uğur

Ben'den Parçalar

Düşler gibi kırık,
parça parça,
lime lime

duygularım.
Durgun göller kadar
sessiz,
sakin

umutlarım.
Dalgalardan büyük,
coşkun,
hırçın

hayallerim.
Kaderim,
Talihim,
Kuruntularım...
Ben'den ben kadar
uzakta

Bir ben varım.

Zafer Uğur

Beni Bekle Esmerim

Beni bekle esmerim.
Bir bahar ikindi üzeri,
Kollarımda bir yığın yeşil yaprak,
Saçlarım güney rüzgarından dağınık,
Yüzüm kavrulmuş sicağından
Dönerim...
Kulakların çınlarsa
Dalmışken boğaz akşamına
Hemen koş penceremize;
Eğer sokağın başındaysam
Şakın seslenme,
İşaret etme sakın bana.
Bekle...
Öylece...
Beni bekle esmerim.
Bir yaz ikindi üzeri,
Gözlerimde bir yığın tatlı anı...

Zafer Uğur

Bir de Sen

Güneş, ateşböceği, bir de gözlerindir
Hiç durmadan çevresine ışıklar saçan.
Ateş, şimşek, bir de o kor bakışlarındır
Her değdiği yeri hiç acımadan yakan.
Bir de sen,
Her şiirde mısralardan bakan.

Zafer Uğur

Bir de Seviyorsan

İçin coştuysa bir anda,
Dünya değiştiyse gözlerinde,
Ay ışığı daha sevimliyse,
Hoşlanıyorsan güneşten,
Çiçekten, kuştan, böcekten;
Artık şair olabilirsiniz!
Bir de...
İnsanları seviyorsan,
Karşılıksız sevebiliyorsan.

Zafer Uğur

Bizim Gençliğimizde

Gözlerin eskisi gibi parlak görmez,
Ellerin titrer arasına.
Durup dururken unutursun
Bazı şeyleri,
Kulaklarına güvenmez olursun.
Yolda yürürken bazen
Çöküveresin gelir oracığa;
Ah'la, of'la...soluk soluğa.
Dalıverirsin sık sık
Aynadaki kırışıklıklara.
Tatlı, acı bütün hatıralar
Yürür ardından.
Ve koskoça bir ömür...
Kolay değil...

Sonra;
Kimse yoksa bile yanında,
Titrek sesinle tekrarlıyorsun
'Bizim gençliğimizde...' diye.

Zafer Uğur

Bu Şehr-i İstanbul

Sen her zaman bir başkasın İstanbul.
'Taşın toprağın altın'
Derlerdi bir vakitler.
Belli!
Altını üstüne getirmişler.
'İstanbul bir âlem' diyorlar şimdi de.
O da yalan;
Ne bilsinler,
İstanbul'da yaşıyor milyonlarca insan,
Apayrı milyonlarca âlem!

(1975)

Zafer Uğur

Bu Şehrin İnsanları-1

Alacakaranlıkta
Şilik gölgeler,
Ürkek insanlar
Kol gezer meydanlarında.
Karamsar düşünceler,
Yarıdan ümitsiz duygular,
Sebepsiz korkular doludur
Bu şehrin insanların kafalarında.
Neden
Hep köşebaşlarında ürperir
Bu insanlar,
Her sözden bir anlam
Çıkarıp kendince,
Kuruntular yaratır?
Yok mudur hiç bu şehirde
Birbirini seven insanlar,
Sıcak duygular,
Mutlu anlar?
Tüm bu şehrin insanları
Yaşadıklarını böyle mi anlar?

Zafer Uğur

Bu Şehrin İnsanları -2

Birgün öteki şehirlerde
İnsanlar olduğunu anlayacaklar;
Kendileri gibi düşünüp duyan,
Bugününü değerlendirip
Yarından birşeyler uman.
Bir elmanın yarısının onlarsa
Diğerinin kendileri olduğunu,
Onların da kendileri gibi
Düşünüp konuştuğunu...
Birgün anlayacak bu insanlar.
Birbirlerine destek olup,
Kuvvet verip birbirlerine,
Unutacaklar mutluluğa aç günleri;
Sanki hiç yaşamamış gibi
O ak umutlu kara günleri.

Zafer Uğur

Bu Şehrin İnsanları -3

Güneşin parlaklığında
Neşeli insanlar,
Gülen yüzler görülür
Bu şehrin meydanlarında.
İçten duygular doludur
Bu şehrin insanların kafalarında.
Yeni dostlar arar gözleri
Uzak ufuklarda;
Dilinden, derdinden anlayacakları.
Artık umutludur
Bu şehrin düşünen insanları.

Zafer Uğur

Çocuk

Elma şekerini yalarken
Öyle hoş ki;
Temiz bakışlarla gülen gözleri.
Ne kötülük kalbinde,
Ne zihninde bin türlü düşünce.
Çocukluk her zaman
Mutluluk demek.
Belki büyükler de
Bu yüzden ister
Çocukluğa dönmek.
Çocukların tek arzusu
Büyüme.
Çocuk, doğmak demek,
Hayat demek, masal demek,
Bilmemek demek ölümü.
Yoksa...Evet, evet...
Çocuk büyüme isterken
Galiba istiyor bir an önce ölmek.

Zafer Uğur

Dalgalar

Hep çırpındı, kabardı, kudurdu,
Hınla çarptı deniz kıyılara.
Azgın dalgalar coştu da coştu
Kabarmış kiniyle insanlara...
Ve bu dev âniden köpük oldu
arpınca şu küçük kayalara...

Zafer Uğur

Dert

Hııh, hııh
Çökmüş bir köşeye,
İç çekip duruyor.
Gözleri dalmış bir noktaya;
Kararsız...
Sıkıntılı...
Hâlinden belli.
Ya âşık bu adam,
Sırılıklam.
Ya da akşam yedikleri
Oturmuştur midesine belki.

Zafer Uğur

Dört Mevsimde Aynı Ses

Çıtır çıtır
Kırılır bastığın kuru yaprak
Kopan, düşen dallar sonbaharda.
Çıtır çıtır
İsıtır hep istekle yanarak
Kışın soğuk gününde sobada.
Çıtır çıtır
Doğurur yeşil otları toprak
Tomurcukları dallar baharda.
Çıtır çıtır
Dökülür meyva daldan koparak
Yazın minik ayaklar altında
Çıtır çıtır
Çıtır.

Zafer Uğur

Eğer Şair Olsaydım

Şair olsaydım eğer;
Yağmuru anlatırdım,
İnsanları, tabiatı yazardım.
Őiirlerim buram buram çiçek kokardı,
Köyleri anlatırdım...kentleri de.
Bütün güzellikler mısralardan gülümserdi.
Şair olsaydım belki de
Kafamı kurcalardı bazı Őeyler;
İnsanların mutsuzluğu,
Hayata küskünlüğu dostlarımın.
Yaşamanın güçlüğu bu devirde
Ve bütün dertleri toplumun...
Őairliđimi lanetlerdim.

Zafer Uğur

Gece

Karanlık...
Sessiz...
En korkuncu sensiz
Aynalarda gece.

Zafer Uğur

Görüyorum Gözlerinde

Gözlerinin duruluğunda görüyorum fırtınaları;
Engin, sonsuz bir duruluk.
Ortasında bir benek görüyorum;
Küçük bir adacık.
Ve ben çaresiz,
O adacıkta karar kılıyorum.
Denizin rengi değişiyor sonsuzdan sonsuza,
Dalgalar eriyor birer birer bakışlarında.
Fırtına artık yok;
Hafif, tatlı bir esinti okşuyor saçlarımı...
Gözlerinin duruluğunda görüyorum en sakin denizi,
Ortasında bir benek görüyorum;
Ufacık bir kayık.
Ve ben, arıyorum ufukta bir kara.
İşte çıkıyoruz şimdi umut adasına.
Karşıda bir ev görüyorum,
Minik, pembe perdeli, aydınlık.
Neşeyle giriyoruz evimize, sen ve ben...
Sonra kopuyor hayallerim...
Biliyorum yıllar sonra adaya gelenler
Açacaklar kapımızı aşkımızın nağmeleriyle,
Ve bir çift kâlp görecekler, sonsuza dek atan,
Çürümüş kemiklerimizin yanında.
Çünkü biricik aşkım,
Seven kâpler ölmez, yaşar daima!

Zafer Uğur

İnsancıl Olun Biraz

Hey!
Başı dumanlı dağlar,
Ne bu umursamazlık,
Çekilmek yalnızlığa.
Niçin yabancısınız
İnsanların dertlerine?
Eğin şu başınızı
Biraz da bakın yeryüzüne.

Zafer Uğur

Karanlıktan Ürken Gölgele

Gözlerimin ümit kırığı pırıltılı
Kararan bebeklerinden
Boşalıyor bir ikindi üstü
Yağmur gibi yaşlar.
O yağmur sonrası hüznünün,
Dudaklarımın ümit kırığı titreyişli
Anında yaklaşıyor sözler.
Dökülüyor bir düşün, durgun
O mahmurluğu düşün,
Uyanılan uykunun;
En tatlı yerinde, ürken gölgeler
Sonunda kaçıyor,
Bir hayat gibi, duygunun.

Zafer Uğur

Kayıp Duygular

Gece yarılarının
En koyu karanlıklarında
Kaybolur duygular birer birer.
-Umutsuzca ve ürkerek-
Doğmaya çalışan güneşin kırıldığı
Alacakaranlık çizgisinde de.
Yaldızlı akşamların melodisinde
Bütün iç çekişler gizlenir
Ve insanların kafalarında
Bir yığın düşünce...

Zafer Uğur

Köşeler

Mavisi, yeşili ile renk renk köşeler,
Her çıkmazda, her sokakta son köşeler.

Pembesi, moru ile oyalı köşeler,
Göz nuru işli çevreleri köşeler.

Mahkûmun voltası adım adım köşeler,
Günler tespihte tek tek düşen köşeler.

Hülyâlar sınırsızdır, gözlerde köşeler,
Bir hakikat binbir hayâli köşeler.

Gözlerden akan damlalardaki köşeler,
Beşikten mezara bir ömrü köşeler.

Gönüller yol bulur, engel mi hiç köşeler?
Ruha değil, maddeye settir köşeler.

Bir âh, gönülde saklı bin derdi köşeler,
Çile kaderse, sabır onu köşeler.

Söz yayda bir ok, sükut sadakta köşeler,
Bir lâtife birçok gerçeği köşeler.

Bir fotoğrafta dile gelir de köşeler,
Bazen bir hâtıra bir ömrü köşeler.

Kadın, erkek yaşlı yüzlerdeki köşeler,
O çizgiler tek tek yılları köşeler.

Adım adım, basamak basamak köşeler,
Her adımda yorgun umudu köşeler.

Kimi yalın dostlukları sarar köşeler,
En içten anları da riyâ köşeler.

Bir bizim dilimizde mi kaldı köşeler?
Doğruları bile eğriler köşeler...

(1983-2004)

Zafer Uğur

Meçhul Akşamlara

Bulutların sessizliğinde acılarım,
Ümitlerim çirpınan dalgalarda.
Sen benden, ben senden çok uzaklarda
Her akşam deşiliyor yaralarım.

Dağlar yutuyor güneşini yavaşça,
Ayrılıyor, birleşiyor dalgalar.
Göz kırparken hain hain yıldızlar
Her akşam deşiliyor yaralarım.

Niçin hâlâ uçuyor kuşlar,
Güller inadına açıyor?
Gözlerim dalarken ta ufka
Her akşam deşiliyor yaralarım.

Hayat, mutluluk, sevgi, aşk
Hepsi güzel sözler ama
Neden böyle insafsızca
Her akşam kanıyor gözpınarlarım?

Zafer Uğur

Ne Gelir ki Elden?

Ayrılıklara yanmak boşuna;
Bakıp da eski fotoğraflara,
Artık geçmişte kalan günlerden.
Üzülsen de bir, üzülmesen de
Ne gelir ki elden?

Bak kimini almış karatoprak,
Zehir olmuş kalana yaşamak;
Giden sevgilinin kederinden.
Üzülsen de bir, üzülmesen de
Ne gelir ki elden?

Yıkılmış büyük ümitler kökten,
Mâzi hep silinmiş, yok hiç gelen.
Bir ad, birkaç hatıra gidenden.
Üzülsen de bir, üzülmesen de
Ne gelir ki elden?

Zafer Uğur

O'ndan Mektup Var

Karanlıklar uçuşuyor gözbebeklerimde,
Uyuşuyor parmaklarım,
Ok gibi saplanıyor zihnime düşünceler.
Bu kelimeler onun kaleminden mi döküldü,
O mu yazdı kıyasıya bu satırları?
Neden bitmedi mürekkep birdenbire,
Kalemin ucu kırılmadı neden,
Neden durmadı zaman
Ve neden saplandı
Bu acı yüreğime aniden?
Beni geceler anlamadı,
Güneş görmedi yüzümü gülerken.
Allahım!
Vazgeçtim mutluluktan bu dünyada,
Ama ne olur
Bir kere gülsün yüzüm
Hiç değilse ölürken.
Onu göreyim başucumda
Ağlamasın hiç, ama baksın;
İsterse duygusuz, kaskatı.
Bilsin yalnız, gülüyorsa gözlerim,
Dudaklarımda belirirse silik bir tebessüm;
Dinlesin.
Bir ölünün yaşayan ruhu
Fısıldayacaktır bütün soğukluğuyla;
'Beni bekle esmerim,
Bir yaz ikindi üzeri
Gözlerimde bir yığın tatlı anı.'

(1975)

Zafer Uğur

Pınar

Bildim bileli akarsın yorulmadan
Sanırım akardın sen daha önce de.
Bu yolculuğun nerede son bulacak,
Ulaşabilecek misin bir denize?

Zafer Uğur

Renkler

Yemyeşil ağaçlar
Duygulandırır beni.
Sarı saça
Doğrusu bayılırım.
Elmanın seçerim
En kırmızısını.
Durgun, mavi denize
Dalarım saatlerce.
Ya gözler?
Siyah, siyah olmalı,
Işıklar parıldamalı
Bebeklerinde.

Zafer Uğur

Romantizm

Yatıp uzan bir ağacın dibine
Otlar uzanır neredeyse dizine
Rüzgâr sesi romantiktir kimine
Bir başkadır baharda hep duygular.

Papatyalar daldıkça o âyine
Vurdukça hırçın dalgalar sahile
Bazen hüzünlü, bazen de neşeyle
Bir başkadır baharda hep duygular.

Gökyüzü çalar uçuk bir maviye
Sokulur genç yaşlıya, yaşlı gence
Bambaşka bir âlem gibi gelince
Bir başkadır baharda hep duygular.

Zafer Uğur

Sen

Bilmiyorum,
Sen olmasan hiç;
Yine arar mıydım seni...

Zafer Uğur

Sen Olsun Bilme

Gülümsesin 'konuşan dudakların'
Her zaman, içten.
Hayata ümitle baksın gözlerin.
Yüreğın hep coşkuyla çarpsın.
Mutluluğa özlemi değil
Mutluluk fısıldasın sözlerin,
Hasret nedir, keder nedir bilmesin...

Zafer Uğur

Sessizliğin Sesi

Gökyüzünde tek tük, silinmiş yıldızlar
Uzak evlerden gelen bir çocuk sesi
Arasına çakan şimşek... Ve dalgalar
Dalgaların düzenli, coşkun nağmesi...

Rüzgâr yaladıkça ıslık çalan sazlar,
Sazlarla ahenkli yağmurun bestesi.
Tüyleri ürperten esinti, buruk hazlar
Kopkoyu geceden birer parça hepsi...

Kayaları dövdükçe güçlenen sular,
Güçlendikçe sonsuzlaşan ilâhisi...
Çığlık çığlık bu gece kulaklarımda
Şessizliğin o esrarlı, korkunç sesi.

Zafer Uğur

Sigara

Duman duman duygular
Karanlığa karışan.
Gecelerde kaybolan
Tül tül insanlar, yollar.
Tül tül saçlar omuzda
Saçılan / yağmur gibi.
Duman duman bu gece
İstanbul sokakları.
Karanlığa karışan
Duman duman kaygılar.

(1976)

Zafer Uğur

Sonsuzluğa Özlem

Ayrılık yakın;
Unutulan anılar üzerine
Kurulan dünyalar kadar.
Ümitsizlik daha beter;
Bütün hayal kırıklıklarından.
Şu sonsuz evrende
Şonu olan her varlık
Özler sonsuzluğu.
Olsa da mutsuz,
Perişan,
Ümitsiz.
Yıkılmışsa da bütün hayalleri...
Bilmezler ki; zaten
Sonu olan herşey
Akar gider sonsuza.

Zafer Uğur

Soru İşareti

Bire bir kat ikiye varır,
Küçük elbet iki de üçten.
İyi de niçin sıfır kalır
Çıkınca sen benden, ben senden?

Zafer Uğur

Tepeden Tırnağa

Ne mutlu sana Őapka
Hep başlar ũstundesin.
HerŐeyden ũte, değer verilensin.
Ne olur sanki, biraz yer deđiŐtirsenez;
Her gũn ayaklar altında ezilen
Zavallı ayakkabılar da kıymetlensin...

Zafer Uğur

Uykuda

Önce göz kağakları ağırlaşır
Bir yorgunluktur çöker sonra.
Silikleşir çevredeki her varlık,
Uzaklaşır da uzaklaşır...
Böyle başlar her zaman uyku da;
Peşinden gelir hep karanlık...
Uykuda süslenir bütün hayaller
Güzel sonuçlara varılır.
Renkli rüyalar arasında insan
Gerçekten yaşıyorum sanır.
En korkuncu bazen duyguların,
Karanlıkların en koyusu
Yakalar insanı uykuda;
Korkular, kâbuslar arasında insan
Ha öldüm, ha ölüyorum sanır.

(1977)

Zafer Uğur

Veda

Hâlâ yanağımda son öpüşün
Dudaklarımda takıldı yüzün
Hiç gitmiyor gözümün önünden
Yüzünde asılı kalan hüznün.

Zafer Uğur

Yağmur

Bir ıslaklık bütün bedenlerde,
Gözlerde bir buğu.
Evrende herşey parça parça;
Yitirmiş bölünmezliğini.
Camlar yedi renge bölünmüş,
Caddeler pul pul,
Ağaçlar dökülüyor ışıl ışıl.
Gökyüzü bile ağlıyor
Bu mutsuz gidişe.

Zafer Uğur

Yas

Beyaz mıdır her kefen,
Her ölüye ağıtlar yakılır mı?
Çelenkler gönderilip
Nutuklar atılır mı her ölen için?
Öyleyse biçin kefenleri,
Ağıtlar yaksın Ayseler, Fatmalar,
Bütün çiçekleri koparın insafsızca,
Çıksın kürsüye canı isteyen;
İnsanlık öldü!

Zafer Uğur

Yaşayanlar

Işıl ışıl gözler gibi
Parıldayan ışıklar,
Küme küme, parça parça
Gökyüzünde serpili bulutlar,
Mutlu, üzgün, neşeli, tasalı
Küçük, büyük, genç, ihtiyar
Kadın, erkek ve çocuklar
Yaşamışlar,
Yaşıyorlar,
Yaşayacaklar.

Zafer Uğur

Yeşil İle Kırmızı

Adamın bağladılar arkasına ellerini
Bağlayıp gözlerini de çektiler tetikleri.
Tam o anda film bitti;
Öğrenemedim meraktayım yıllardan beri,
Acaba gerçekten yeşil mi,
Kırmızı mıydı o mahkumun gözleri?

Zafer Uğur